

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.142 van 17 april 2014
in de zaak A. 212.197/XII-7643**

In zake: de BVBA GASPAR
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. de BURGEMEESTER VAN DE STAD ANTWERPEN
2. de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Thomas Beelen
kantoor houdend te 3000 Leuven
Justus Lipsiusstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, elektronisch ingesteld op 14 april 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het besluit van de Burgemeester van de Stad Antwerpen van 1 april 2014 [...] waarbij de burgemeester beslist dat het verboden is in de private doch voor het publiek toegankelijke inrichting, gelegen aan de Gitschotellei 197, 2600 Berchem, momenteel gekend en/of genoemd De Zwaan, enige vorm van activiteit of uitbating uit te oefenen gedurende een termijn van twee kalendermaanden vanaf vrijdag 4 april 2014 tot en met 3 juni 2014”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 april 2014, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Fransen, die loco advocaat Marc Stommels verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Thomas Beelen, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij baat aan de Gitschotellei 197 te 2600 Berchem een drankgelegenheid ‘De Zwaan’ uit.

3.2. Met een schrijven van 20 maart 2014 wordt de verzoekende partij uitgenodigd om op 27 maart 2014 te worden gehoord in verband met het voornemen van de burgemeester van de stad Antwerpen om het café te sluiten op grond van artikel 9bis van de wet van 24 februari 1921 ‘betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt

worden voor illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen’.

3.3. Op 1 april 2014 besluit de burgemeester de instelling van de verzoekende partij op grond van het voormeld artikel 9*bis* te sluiten voor een duur van twee maanden vanaf 4 april 2014 tot en met 3 juni 2014. Deze beslissing wordt op 3 april 2014 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing.

3.4. Op 11 april 2014 geeft de burgemeester opdracht aan de politie om de instelling van de verzoekende partij te verzegelen.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

Uiteenzetting van de uiterst dringende noodzakelijkheid

5. De verzoekende partij wijst erop dat de behandeling van de zaak uiterst dringend is “omdat het voortbestaan van de bestreden beslissing tijdens de procedure van het beroep tot nietigverklaring of zelfs tijdens de gebruikelijke duurtijd van de schorsingsprocedure bij gewone spoedeisendheid het voortbestaan van verzoekster in gevaar brengt”. Alsdan wijst zij op haar maandelijkse uitgaven en op “de reputatieschade en het daarbijhorende verlies van klanten”.

Beoordeling

6. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij. De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven.

De toepassing ervan kan alleen worden aanvaard indien de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen. Dit impliceert dat de verzoekende partij met de vereiste spoed en diligentie is opgetreden. Diligent optreden is vervat in de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid. Die dwingende vereiste moet zijn vervuld opdat de Raad van State een verzoekende partij zou toelaten tot de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

7. Luidens de bestreden beslissing neemt de opgelegde maatregel een aanvang op 4 april 2014 om te eindigen op 3 juni 2014. De beslissing werd door de verzoekende partij ter kennis genomen op 3 april 2014.

Blijkens de stukken van het administratief dossier stelden de politiediensten van de verwerende partij vast dat er activiteit was in de instelling op 4 april 2014.

Op donderdag 10 april 2014 wordt de zaakvoerder van de verzoekende partij hierover door de politie gehoord. Hij erkent dat de instelling niet gesloten was. Op de vraag van de politie of hij op de hoogte was dat er geen uitbating noch activiteiten mogen plaatsvinden in het café, antwoordt hij: “Ik heb het besluit [van 1 april 2014] gehandtekend, ik heb het echter niet nagelezen. Uw collega’s vertelden mij dat er in het besluit uitleg stond inzake de sluiting. Ik had het beter gelezen, ik ben daar fout in geweest”. Op vrijdag 11 april 2014 beslist de

burgemeester van de stad Antwerpen tot de verzegeling van de instelling. Op zaterdag 12 april 2014 wordt de instelling verzegeld.

Ter terechtzitting verklaart de raadsman van de verzoekende partij dat hij op maandag 14 april 2014 werd geraadpleegd om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in te dienen bij de Raad van State.

8. Uit dit feitenrelaas mag worden afgeleid dat de verzoekende partij de bestreden beslissing minstens op dag van de vaststellingen negeerde en klaarblijkelijk deze beslissing pas wenste aan te vechten op het ogenblik dat de instelling effectief verzegeld werd. De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift noch ter terechtzitting elementen aan die een ander licht werpen op deze conclusie.

De uitermate hoge graad van urgentie die thans door de verzoekende partij aan de zaak wordt toegeschreven, valt derhalve niet te verzoenen met haar handelwijze en het hieruit blijkende aperte gebrek aan diligentie in haren hoofde, hierbij fundamenteel ook rekening houdend met het feit dat de handelwijze van het eigengerechte openhouden van de instelling niettegenstaande de bestreden beslissing, de wettigheid van het belang van de verzoekende partij ernstig lijkt te hypothekeren.

9. Uit wat voorafgaat moet worden besloten dat de verzoekende partij niet met de vereiste spoed is opgetreden. Het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering wordt door de Raad van State niet aanvaard.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 april 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,

staatsraad,

waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Bram Van Thillo,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Pierre Barra